

Знайте, що сонце України сходить на Донбасі!

**Перша
газета
Лиманщини**

ЗОРЯ

Видається з червня 1930 року.

Ціна - 10 гривень

№18 (13468)

СУБОТА, 14 вересня 2024 року

**НАШ РІДНИЙ,
НЕСКОРЕНИЙ,
НЕЗЛАМНИЙ
ЛИМАН!**

Місто Лиман...
Lymanshchyna town...

З ДНЕМ МІСТА - 357

Дорогі Лиманці!

Сьогодні ми відзначаємо особливий день – День нашого рідного міста. Цей день сповнений глибокого змісту, адже наше місто, яке мужньо пережило важкі часи окупації та майже зруйнування, повернулося до життя. Ваш героїзм, відданість і незламна віра в майбутнє дозволили нам пережити ці випробування.

Наше місто постраждало, але не зломилось. Разом ми відбудуємо його вулиці, відновимо школи, лікарні, домівки. Кожен камінь, кожна стіна, кожне дерево стануть символом стійкості нашого духу і спільної праці. Ми доведемо всьому світу, що наш народ єдиний і непереможний.

Я хочу подякувати кожному з вас – за вашу мужність, за допомогу армії, за підтримку один одного, за незламний дух, який надихає і веде нас вперед. Ми проходимо через темні часи, але разом ми відбудуємо наше місто, зробимо його ще кращим, ніж воно було до війни.

Нехай цей день буде не лише нагадуванням про втрати, але й символом відродження та нових починань. Ми продовжимо разом йти вперед, зміцнюючи нашу віру в перемогу та відновлення мирного життя. Наше місто знову буде квітучим і сильним, як і наш народ. З Днем міста, дорогі Лиманці! Разом ми все подолаємо!

Олександр ЖУРАВЛЮВ, начальник Лиманської міської адміністрації

ЛИМАНОЧКА - БАХМУТЯНОЧКА

На урочистому заході до Дня державного Прапора та Дня Незалежності заступник голови Донецької облдержадміністрації Олександр Шевченко вручив нагороди Донецької ОДА представникам обласної, районних і місцевих адміністрацій. Серед нагороджених є й представники Бахмутського району.

На знімку: заступник голови Донецької ОДА Олександр Шевченко вручив Почесну грамоту Наталії Валеріївни Антипенко.

Навіть під час страшної війни варто знайти можливість відзначити найважливіше свято країни – День Незалежності. Щоб ми відстояли свою Незалежність, кожен із вас докладає максимум зусиль у своїй сфері, – звернувся Олександр Шевченко до нагороджених.

Серед нагороджених була і очільниця управління соціального захисту Бахмутської райдержадміністрації Наталія Валеріївна Антипенко. До речі, корінна лиманочка, а її батько май-

же півстоліття пропрацював на журналістській ниві Донеччини – Валерій Анатолійович Пасічник. Він десять років трудився у лиманській міськрайонній газеті «Зоря». Проїшов шлях від фотокора до заступника головного редактора, а потім понад 30 років працював власним кореспондентом обласної газети «Донбас» в Лиманському, Бахмутському, Костянтинівському районах. Тобто діти гідні своїх батьків. Ми щиро вітаємо Наталію Валеріївну з відзнакою і віримо в неї, як молодого, перспективного керівника на її нелегкому професійному, але конче необхідному шляху.

ПАС новини / З ЮВІЛЕЄМ!

«ЗОРЯ» вітає президента, головного тренера жіночого футзального клубу «Багіра» м. Лиман Олександра Вікторовича Резникова з 65-ти річчям!

Напочатку 2000-х років організував ЖФК «Багіра» за допомогою місцевого часопису. Чим газетярі і пишались. І ось вже понад 20 років «Багіра» змагається на майданчиках українського жіночого футзалу. Починали з «нуля», а вийшли і зараз грають у вищій лізі чемпіонату країни. За цей час Олександр Вікторович виховував і підготував цілу плеяду футболісток, які грали і грають навіть за національну збірну країни. Перелічувати їх не буду, бо їх всі добре знають.

Нині ЖФК «Багіра» входить у ТОП – десятку команд жіночих футзалістських команд України.

Незважаючи на ці буремні часи «Багіра» бере участь в усіх чемпіонатах і турнірах країни і досягає високих результатів. І все це завдяки творчому, копіткому підходу О.В. Резникова до своєї діяльності. Адже не даремно ж його призначено старшим тренером Донецької області з жіночого футболу.

До речі, у свій час Олександр Вікторович працював у колективі лиманської газети «ЗОРЯ» і досить творчо, але спортивне життя взяло верх і не даремно. «ЗОРЯ» щирісердно вітає О.В. Резникова з ювілеєм і зичить навіть у цих умовах війни бути на висоті і прославляти своїми успіхами спортивну Лиманщину.

З ювілеєм, президенте – тренере!
З ПОВАГОЮ, ЗОРЯНИ!

Інформації для лиманців - наш сайт zorla.info

ФЕЙСБУК

ІНСТАГРАМ

ВАЙБЕР

САЙТ

Нескорені

З Віктором Миколайовичем Диким ми зустрілися на покладаннях квітів героям АТО, а на Лиманщині чимало пам'ятних знаків і обелісків тим хлопцям, хто боронив нашу рідну серцю Лиманщину. Зустрічалися і на засіданнях Лиманського міськвиконкому міської ради, бо він є членом міськвиконкому, а також спілкувалися на зустрічах громадської організації «Спілка воїнів АТО та десантників Лиманщини», котру він і очолює. Як на мене, Віктор Дикий виявився зовсім не «диким» - дуже жива, активна, відкрита та позитивна людина із сяйвом в очах та спортивним азартом. До речі, дуже добре грає у хокей. На власні очі бачив. Він – Переможець!

2014 ▶

«Ця сторінка мого життя розпочалась у липні 2014 року — саме тоді я вступив до лав батальйону "Артемівськ". Звернувшись до військомату тоді, коли окупанти розгублювали тут як удома, можливості не було, і я обрав добровольчий батальйон. Проїшовши двотижневе навчання у Дніпрі, мене відправили на базування у місто Артемівськ — у моїх обов'язках були охорона міста та чергування на блокпостах. 31 січня 2015 року наш батальйон передислокувався у Дебальцеве, де я в одному з боїв і отримав поранення. Хоча час і минає, ця тема залишається тяжкою, болючою. Гинули не просто однодумці, а гинули бойові друзі. Земляк Карпо Сергій, був з нами у тому бою. На жаль, для нього останньому.... Можна сказати, що нас очікувало звичайне завдання: допомогти пораненим. Проте нашому батальйону тоді не пощастило: ми потрапили у засідку, загинуло дуже багато хлопців. Нашим завданням було вивести поранених, а трапилось таке, що більшість там і залишилось. Скажу відверто — ніхто не знав про моє рішення піти на фронт. Я не хотів, щоб близькі знали, хвилювались, бо це тяжко. До цього не можна ставитись, як до звичайного відрадження. Знав тільки мій старший син, Максим, бо він залишився дома, на сторожі, скажімо так. Зараз можу сказати, що все ж добре так сталося, що вони дізнались: почали молитися за мене — напевне це, та моя жага побачити їх знову, й витягували мене з багатьох ситуацій. Я дуже вдячний моїм близьким. Сьогодні я вже не на війні, проте якась частина мене все ще там, поруч із хлопцями, та ... ця частина ніколи вже їх там не покине, так і залишиться поруч. Коли ти впевнений у своїй меті, силі, маєш чітку позицію та свідомо йдеш захищати свою землю — за себе нема остраху. Напевне, більше ніж за себе там, на передовій, хвилюються за побратима. Кожен, хто пішов добровольцем чи за призовом усвідомлює — куди йде. Знаєте, тоді я вважав, що краще загинути, ніж повернутися без руки, без ноги. Але коли побачив на Іграх Нескорених цих мужніх людей — як вони стрибають, бігають, пливають, відчув сором, бо жив за таким собі кліше суспільства — думкою, що інвалідність це не життя. Так, це обмеження, проте я переконаний — це не вирок. Ми такі ж люди, але з подвійною жагою до життя. Це мій особистий допінг був на Іграх Нескорених. Коли до мене на Ігри приїхав син, це для мене був не допінг, а Перемога!». Житель селища Ярова, Віктор Дикий, батько трьох дітей, з вищою освітою інженера - електромеханіка, має стабільну роботу на залізниці — енергодиспетчер структурного підрозділу Лиманської дистанції енергопостачання. Хоча народився (1979 рік) у селі Степове Близнюківського району Харківської області. Він також закінчив Слов'янський технікум залізничного транспорту і навіть навчався у Слов'янському авіаційно-технічному коледжі. Він зробив усе за законом та по совісті.

«На Ігри Нескорених я пішов щоб довести самому собі, на той час 42-річному чоловікові, важливість міцності духу та показати, на що я спроможний. Тобі 42 чи 60 — неважливо. Ти поранений чи цілком здоровий — неважливо. Що дійсно важливо — так це те,

ЛЮДИНА - ТИТАН

що у тебе у середині — потребує уваги, підтримки, реабілітації. Ігри Нескорених — це реально дієва, результативна, позитивна програма реабілітації, коли ти спілкуєшся з людьми, яким не треба пояснювати, що таке війна, які розуміють тебе по очах. А не позаочі. Потрапивши на національну стадію змагань, вирішив взяти участь у легкій атлетиці, поборотися у трьох дисциплінах: біг 100м — де завоював бронзу — 3-є місце, біг 400м — був 4-им, та стрибки у довжину — 7-ий результат. Саме ця дисципліна стала для мене викликом, бо якщо бігати я люблю, то стрибати мені не доводилось. Окрім цих Ігор, що ви бачили на телеекрані чи про які читали, ще є футбольний турнір «Кубок Нескорених». На жаль, мені не вдалося взяти у ньому участь.» «Маю мрію провести змагання такого плану як Ігри Нескорених у нашій чудовій громаді. Є ресурси: природне розташування, бази. Це може бути благодійний матч чи ще щось. Головне, щоб хлопці та дівчата, які повернулися з фронту не закрилися у собі, а мали спілкування. Такі заходи мають неабияке значення — у колективі ти почуваш себе потрібним.» Найголовне - це чесність, відданість та дотримуватися здорового способу життя.

2022 - 2023 ▶

З перших днів війни Нескорений (так лиманці називають Дикого після його перемог у змаганнях паралімпійців) — на захисті Батьківщини. Десь на початку літа 2022-го я з ним спілкувався по телефону. Тоді Віктор бився за Попасну. Потім воював під Ізюмом, Бахмутом. Узимку 2022 року його батальйон вів бої під Кременною. Віктор згадує: «Ми стояли за 150 метрів від кацапів. Зранку 26 грудня все було спокійно, я відніс до штабу рації і тепловізор на зарядку, назад на позиції приніс ящик з боекомплексом. І вже був вільним після двогодинного чергування. З побратимами-земляками біля бліндажа пили каву. І в цей час прямо нам під ноги прилетіла міна. Мене відкинуло на окоп. Прийшовши до тями, підняв голову і зрозумів, що ніг у мене немає. Поглянув на годинник — 13.50, побачив метушню навколо, але до мене не підходили... Я вирішив, що останнє, що бачу у своєму житті, — це ялинки. Через деякий час знову звів очі на годинник — 14.00. Я живий. І тоді до мене дійшло, що маю шанс вижити. Я почав звати на допомогу...»

Побратими наклали пораненому три турнікети, бо, окрім ніг, які трималися лише на шкірі, була сильно пошкоджена рука, викликали евакуаційну бригаду й відправили до Лиманського стабілізаційного пункту. Дикий розповідає: «Наша Оленка, бойова медикіння, на псевдо Панда, робила необхідні медичні маніпуляції і постійно повторювала, що все буде добре. Я їй вірив і просив, щоб мене довели до шпиталю живим, бо обіцяв доньці станцювати на її весіллі...»

На знімках: Нескорений Віктор Дикий і на фронті і на спорті.

дарма що м'ячиком слугувала поки що повітряна кулька. Ролик був озвучений сучасною піснею «Люди-титани»:

*А ми ще, а ми ще повоюємо,
А ми ще, а ми ще потанцюємо!..
Ти металом зціли наші рани,
Бо ми — люди, ми — люди-ТИТАНИ!*

Люди-титани — це ті українці, які внаслідок тяжких поранень отримали різні ступені інвалідності, хто вчить кожного з нас, як потрібно любити життя, як потрібно любити свою країну і знаходити нові можливості продовжувати бути корисними навіть з певними фізичними обмеженнями. Ця пісня про самого Віктора, який давно став для нас прикладом.

Він із тих, хто не впаде духом, хто надихає інших на боротьбу, на життя.

З 30 травня до 2 червня поточного року в Києві проходили п'ять національні Ігри Нескорених 2024. У них взяли участь 329 ветеранів та ветеранок з усієї України, які продемонстрували справжню нескореність духу й довели, що їхня воля сильніша за тіло.

Ми розуміємо, що для героя цієї розповіді та багатьох інших, чиє тіло понівечила війна, ці змагання стають поштовхом до бачення майбутнього. Віктор Миколайович успішно виступив у змаганнях: брав участь у стрільбі з лука, на візочку грав у баскетбол та був на біговій доріжці (у візку, бо поки що мріє про хороші функціональні електричні протези). Відбіркова комісія оголосила учасників майбутніх міжнародних ігор. Тож Віктор Дикий, ярівчанин, ветеран АТО увійшов до збірної, котра представлятиме Україну на міжнародному заході Inviktus Games Vancouver Whistler 2025. Гадаємо, що наш земляк виступить у Канаді гідно, як і завжди.

Віктор Дикий каже: «Я обожаю життя. Воно прекрасне і безцінне. Якщо доля дала нам — тим, хто пройшов пекло війни, можливість жити, то потрібно використати цей шанс до кінця. Я зневажаю тих, хто здається і перестає боротися.

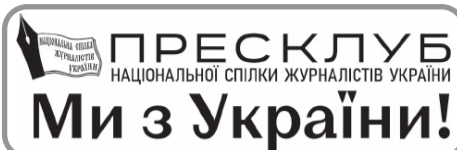
Найдієвіша реабілітація — це ваша віра, любов рідних та спорт, які повертають до звичайного життя, підвищують самооцінку, дають змогу подивитися на власне життя з іншого кута». Пишаємося нашими героями. Вони є для нас взірцем. Пишаємося тим, що ми українці. І перемога буде за нами.

Слава Україні! Героям слава!

2024 ▶

Навесні нинішнього року ми бачили його світліни з тренувань на спортивному полі та відео, де грає з донечкою у мініфутбол,

**Катерина КОЗАКОВА (сел. Ярова),
Єлизавета ШЕВЧЕНКО (м. Лиман),
Олександр ПАСІЧНИК (м. Лиман).**

ВОДА НА ВАГУ ЗОЛОТА: ЯК ВІЙНА ЗМІНИЛА ДОСТУП ДО ПИТНОЇ ВОДИ В УКРАЇНІ

Мільйони українців щодня стикаються з проблемою доступу до чистої питної води. Від Миколаєва, де вода з-під крана солонна, до окупованих територій, де люди ризикують життям у пошуках води, - війна загострила давні проблеми водопостачання та створила нові. Як змінилася ситуація з водою в різних регіонах України і які рішення пропонують влада та міжнародні партнери?

У суворому Миколаєві дітей змалку привчають долати життєві перепони: вони возять воду.
Фото: В'ячеслав Головенко

В'ячеслав з Миколаєва бідкається, що вода у водогоні подається непостійно, за невідомими графіками. Та ще й вона погана, бо береться з лиману, тобто вода містить сіль. І так уже два роки після підриву водогону на Херсонщині. Новий водозабір для міста буде збудований на березі Південного Бугу. Підготовчі роботи тривають...

— Воду беруть з лиману, а перед цим, туди, вибачте, багато населених пунктів скидає нечистоти. Тому вода непридатна для питання. Вона технічна. Що це означає? Що чистити, наприклад, зуби, нею не зовсім безпечно, я вже не кажу про те, щоб пити, готувати їжу на ній. Тож є онлайн-карта подачі питної води, в місті десь 200 точок. Також мешканці набирають воду з резервуарів, що наповнюють рідиною зі свердловин. Загалом, можете побачити картину таку, коли люди беруть бутлі і йдуть по воду до цих точок, але ж там насоси, і коли відключають світло, насоси зупиняються. Ось така ситуація. І ще люди привозять питну воду, продають, але ціна за два роки виросла на 40 відсотків, — каже В'ячеслав.

Доступ населення до води в багатьох регіонах значно погіршився. Унаслідок збройної агресії росії проти України руйнуються об'єкти інфраструктури водопідготовки й очистки, забруднюються компоненти доквілля, зокрема джерела питної води й водойми. Про це інформує центр екологічних ініціатив «Екодія».

ПОНАД 4,6 МЛН ЛЮДЕЙ МАЮТЬ ОБМЕЖЕНИЙ ДОСТУП ДО ВОДИ

Про проблему забруднення води говорили ще з 2014 року — коли війна починалася на сході країни. Через припинення енергопостачання, руйнування інфраструктури затоплювалися шахти, а це, зокрема, призвело до осідання ґрунту і як наслідок до виведення з експлуатації об'єктів міської інфраструктури. Воду з шахт піднімалася і могла змішуватися з поверхневими водами...

Видання Ореп.Дністер із посиланням на українських екологів у 2022 році зазначало, що кожна річка України мала багато задованих проблем, спричинених низкою факторів: забрудненням хімікатами, добривами, металами, пластиком, важкими металами, сільськогосподарськими отрутохімікатами. До річок скидали недоочищені промислові та комунальні скиди. На річки впливали кліматичні зміни та зарегульованість стоків.

ВІЙНА ПОСИЛЮЄ ЦІ ПРОБЛЕМИ В СОТНІ РАЗІВ

Під егідою Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України в 2023 році вийшла національна доповідь про якість питної води, у якій, зокрема, сказано, що у 2022 році з початком повномасштабної агресії РФ в Україні зруйновано мережі водо- та електропостачання, водовідведення та очисні споруди в місцях активних воєнних дій та ракетних обстрілів. За оцінкою ЮНІСЕФ, понад 4,6 млн людей мають обмежений доступ до води, понад 6 мільйонів людей в Україні щодня стикаються з проблемами доступу до питної води. Кризовою є ситуація з водопостачанням міст: Маріуполь, Рубіжне, Лиман, Северодонецьк, Лисичанськ, Волноваха, Ізюм і значні проблеми — в Миколаєві та Херсоні...

Українська кліматична мережа повідомляла влітку 2022 року, що в Маріуполі люди гинули без води і намагалися дістати воду з радіаторів...

Проблему браку води в Україні зараз відчувають мільйони людей на прифронтових територіях. Так, в минулому місяці припинено водопостачання в тимчасово окупованих Попасній, Золотому, Гірському, Первомайську, Кадіївці, Алчевську, Хрустальному, Антрациті, а також в селищах Тошківка, Чехірове, Лоскутівка, Підлісне, Вовчярівка, Малорязанцеве, Лисичанське (всього близько 1 млн населення).

ВОДОГІННА ВОДА, ЯКОЮ НЕ МОЖНА НАВІТЬ ВМИВАТИСЯ

Опитані миколаївці твердять, що воліють навіть після душу змивати водогінну воду з тіла, бо вона солонна. Так само помітний наліт на посуді, доводиться перемивати привозною водою.

Краща ситуація хіба в тих, хто... ніколи не мав водогону і до повномасштабного вторгнення.

— Ми живемо в мікрорайоні в бік Одеси. Тут і не було водогону, тому у всіх були свердловини, і нікому, відповідно, не було цікаво проводити централізований водогін, — розповідає місцева мешканка Світлана. — Окрім свердловин маємо такі собі цементовані колодязі, і у них машини завозять воду. А тоді звіти беремо. Ніхто туди таблеток для знезараження не кидає, звісно. І в нас — невеликий мікрорайон. А більшості миколаївцям, звісно, важче.

Окрім того, і технічна вода інколи зникає через аварії на водогоні. Це пов'язано з постійним вимкненням світла та складом води.

УКРАЇНА ІЗ ПАРТНЕРАМИ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ВОДОЮ 9 РЕГІОНІВ

З підривом Каховської ГЕС загострилася проблема з питною водою на Запоріжжі та Дніпропетровщині.

Жителі Новovorонцовки отримали питну воду від міжнародних благодійників. Фото: Херсонська ОДА

Основна причина перебоїв з питною водою в Кушугумській громаді на Запоріжжі — часткова відсутність технічної води після підриву окупантами Каховської ГЕС. Тому аби полити городину, люди використовують питну воду... Її місцями завозять автоцистернами.

Після підриву Каховської греблі Марганецька громада Дніпропетровщини залишилася без централізованого водопостачання, інформувало Суспільне. Поки будували новий водогін, у квартири жителів Марганця постачали воду з іншого джерела, але вона була технічною. Від червня 2024 року громада знову споживає дніпровську воду, але досі вона була неналежної якості.

Нормальна ситуація з водопостачанням у самому Херсоні, де вода подається зі свердловин. Але складна ситуація в прибережних зонах на Херсонщині.

Доцент кафедри землеробства херсонського державного аграрно-економічного університету Сергій Лавренко пояснює: — Херсон сам для себе бере воду. І тут 90% питна вода з артезіанських джерел. Та ще й раніше ми відмовилися від єдиного водопостачання. Тому, коли влучили у водоканал, трагедії в місті не було, вода, скажімо так, пішла зі свердловин, і місто все одно було з водою.

У межах моніторингового проекту ГО «ВУВТ «WaterNet» «Карта якості води» з 2010 по 2023 рік незалежні лабораторії провели 71 900 аналізів води. З них водопровідної води — 13 100, зі свердловин — 48 900, з колодязів — 8 400. Виявилось, що частка проб, які не відповідають нормативу на вміст нітратів у 50 мг/л, становить 4% для водопровідної води, 11% — для води зі свердловин, та 48% — для води

з колодязів. При тому, підвищений вміст нітратів у воді спостерігається на територіях, де активно ведеться сільське господарство. Про це йдеться в матеріалі Екодії.

До слова, заступник Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України з питань європейської інтеграції Євгеній Федоренко нещодавно у відозверненні до учасників глобальної водної конференції «Всесвітній тиждень води», яку проводить Стокгольмський міжнародний інститут води (SIWI), повідомив: Україна втратила 18 кубікілометрів води через підриб Каховської ГЕС. Без водопостачання лишилось 1,6 млн людей у 164 населених пунктах України.

Щоб розв'язати проблему системно та остаточно, 20 серпня цього року схвалено Програму комплексного водозабезпечення територій, які зазнали впливу воєнних дій, на період до 2030 року. Вона стосується 9 регіонів — Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Кіровоградської, Одеської, Харківської та Херсонської областей. Програмою передбачено перекидання щороку 800 млн куб. м води в маловодні регіони та акумуляцію 1,6 млрд куб. м запасів води.

Проблема доступу до чистої питної води в Україні - це не лише питання комфорту, але й національної безпеки та здоров'я нації. Затверджена урядом Програма комплексного водозабезпечення територій до 2030 року дає надію на системне вирішення проблеми. Однак, поки ця програма не реалізована, мільйони українців щодня борються за кожен літр чистої води.

Назарій Віварчик, для інформаційної служби НСЖУ

Гілка нового водогону на початку року дійшла до Апостолового і почала постачати воду в це місто. Фото: gorod.dp.ua

ПАС НОВИНИ

СПОРТИВНА
РАДІОПЕЛЕНГАЦІЯ

КРАЩИЙ ІЗ 200 КРАЩИХ

У м. Приморсько Болгарія відбувся Чемпіонат Європи зі спортивної радіопеленгації. Змагання цьогоріч зібрали 200 спортсменів з 20 країн Європи. 4 дні спортсмени змагалися на різних дистанціях Спринт, 3,5МГц, 144МГц та Радіоорієнтування.

У складі національної збірної команди України, Донецьку область, Лиманську громаду представив заслужений майстер спорту України Іванько Олексій.

На класичній дистанції 3,5МГц йому вдалося вибороти золоту медаль в особистій першості та срібну в командній. А на класичній дистанції 144МГц, Олексій зупинився в кроці від третього місця, посівши четверте місце в особистому заліку та виборовши золоту медаль в команді...

Вітаємо Заслуженого майстра спорту України Олексія Іванька із вдалим виступом на континентальній зі спортивної радіопеленгації! Так тримати, ЗМСе!

ОСТАННІЙ ДЗВОНІК ЛІТА, АЛЕ ПЕРШИЙ У ОСЕНІ

Днями столиця України гостинно прийняла Всеукраїнські змагання зі спортивного орієнтування "KYIV CITY RACE - останній дзвоник літа", куди з'їхались 350 учасників з різних регіонів України. Лиманську громаду представила очільник спортивного клубу "ЛИМАН" Наталія Лавриненко в категорії Ж-55.

В 1-й день дистанція була прокладена по лісопарку "Дубки" по пересіченій місцевості, де Наталія, подолавши 5 км 600 м зайняла 3 місце. В цей день вона бігла за Героя, вшанувавши пам'ять ОЛЕКСАНДРА ШЕРЕМЕТА, майстра спорту зі спортивного орієнтування, батька 3-х дітей, розстріляного в Бучі на початку війни.

В 2-й день складна фізично та технічно дистанція в 3640 м прокладена історичними місцями Андріївського узвозу та Пейзажної алеї, підкорила нашу землячку з переможним часом.

За сумою 2-х дистанцій Наталія Вікторівна стала 2-ю. Щиро вітаємо, землячко! Молодчина!

Пам'яті товариша! ЛЕГЕНДА ЛИМАНСЬКОГО СПОРТУ

Його у Лимані називали «Пан Авеланж» на честь очільника міжнародного олімпійського комітету Авеланжа, який довгий час керував МОКом, як і Олексій Олексійович Рокочий спортивною райрадою «Колос».

Десять років тому його велике, добре серце перестало битися. Весь спортивний бомонд Лиманщини та і не тільки проводжали його в останню путь, супроводжуючи похоронну процесію... оплесками. Так заведено у всьому світові супроводжувати визначних спортсменів до місця їх поховання.

О.О. Рокочий виплекав у маленькому спортивному залі «Колосу» величезну плеяду спортсменів. Серед них і олімпійці Ігор Разарьонов та Каміла Конотоп, десятки чемпіонів Європи, України з важкої атлетики, пауерліфтингу, гирьового спорту. Виховав двох синів Євгена та Олексія справжніми бійцями на помості. Обидва вони Заслужені тренери України, а Олексій ще Заслужений майстер спорту України з пауерліфтингу та багаторазовий чемпіон і призер світових, континентальних чемпіонатів.

А скільки Олексій Олексійович провів всіляких змагань на селі і в місті!

Його пам'ятає і буде пам'ятати Лиманщина завжди. Сам він Заслужений тренер України, майстер спорту міжнародного класу з пауерліфтингу, майстер спорту з гирьового спорту. Він учасник багатьох чемпіонатів світу і континенту, а голюбне - він був порядною і шановною людиною, прекрасним сім'янином, люблячим чоловіком, батьком і дідусем.

Спасибі тобі «Пане Авеланже» за твою роботу і життєву позицію. Пам'ять про тебе навіки у наших серцях!

СПОРТИВНА ГРОМАДСКІСТЬ МІСТА ЛИМАН.

МЕДАЛЬНІ ПІДСУМКИ ПАРАЛІМПІЙСЬКИХ ІГР

На Паралімпіаді в Парижі завершилися змагання спортсменів.

Загалом українські паратлети вибороли **82 медалі: 22 золотих, 28 срібних і 32 бронзових.**

У заліку по золотим медалям (22) Україна посіла 7-ме місце, випередивши господарів змагань - французів, які на 8-му

місці. А по кількості медалей всіх гатунків - п'яте (82)

У фінальний день змагань українські спортсмени вибороли "золото" у веслуванні (каное-одиночка, 200 м, клас VL3) та два "срібла" у веслуванні (байдарка-одиночка, 200 м, клас KL1) та пауерліфтингу (вагова категорія понад 107 кг).

ПОСІВНИЙ КАЛЕНДАР З КОРИСНИМИ ПОРАДАМИ НА ВЕРЕСЕНЬ-ЖОВТЕНЬ (2024)

19 ВЕРЕСНЯ Ночі стають все холодніше, поспішіть посадити все, що запланували. Успішно пройде посадка саджанців персика, вишні, груші, встигнуть вкоренитися сливи, абрикоси і яблуни. Організуйте помірний полив, зайва волога шкодить рослинам.

20 ВЕРЕСНЯ Організуйте полив з мінеральними і органічними добривами. Замочуйте насіння і сійте на тривале зберігання. Обробіть землю: вспахуйте, рихліть, звільняйте від бур'янів. Можна обприскати спеціальними розчинами або окурити рослини від паразитів і збудників захворювань димом.

21 ВЕРЕСНЯ Вносять в ґрунт добрива і закладайте органіку

в компост. Заготовляйте листя лікарських рослин. Обробіть сад від хвороб і шкідників. Займіться посівом насіння луків, кропу, шавлю, крес-салату. Можна садити озимий часник.

22 ВЕРЕСНЯ Продовжуйте висаджувати вкорінені живці і саджанці плодкових дерев і ягідних кущів, сіяти і садити декоративно-квітучі і швидкозростаючі лікарські культури. Обробляйте землі вільних ділянок: перекопування, розпушування, прополка, проріджування.

23 ВЕРЕСНЯ Збирайте врожай на зберігання, обрізайте сухі гілки, непотрібні вуса у суніці, поросль. Очищайте і проводьте ремонт стовбурів дерев. Перекопайте пристовбурні круги з внесенням добрив. Вдало пройде і боротьба з бур'янами та шкідниками.

24 ВЕРЕСНЯ Сприятливі дні для осінньої посадки плодкових дерев і чагарників. Збирайте врожай,

обрізайте, організуйте кореневу і позакореневу підживлення, обробляйте від хвороб і шкідників. Можна пересаджувати рослини з ослабленою кореневою системою.

25 ВЕРЕСНЯ Посійте під зиму багаторічники. Вносьте під корінь добрива і робіть щеплення. Організуйте прибирання в саду. На городі посійте моркву, буряк і мангольд. Також можна зробити посів коренеплідних культур з хрестоцвітних: дайкон, редис і редьку.

26 ВЕРЕСНЯ Час обрізання дерев і чагарників. Можна косити газон, видаляти бур'яни, а також поросль. Обприскуйте рослини від шкідників і хвороб. Видаляйте непотрібні полуничні вуса. Збирайте насіння і коренеплоди на насінники. Викопуйте багаторічну цибулю.

27 ВЕРЕСНЯ Перекопайте землю, прорихліть міжряддя, видаляйте бур'яни. Не зайвим буде і прорідити сходи. Можна провести обробку рослин від шкідників і шкідливих

мікроорганізмів. Збирайте насіння і коренеплоди на насінники. Боріться з бур'янами і наземними шкідниками.

28 ВЕРЕСНЯ Просапайте вільні клумби, прорідіть сходи, формуйте крони. Видаляйте непотрібні вуса у суніці, займіться прищипкою і пасинкуванням. Проведіть обприскування від шкідників і хвороб. Продовжуйте заготовлювати лікарську сировину.

29 ВЕРЕСНЯ Сприятливий період для посадки ягідних чагарників, ожини, малини, винограду, полуниці. Слід провести поливи та підживлення. Головне, робити це в помірних дозах, щоб у рослинах не розвинулися грибкові захворювання та гнилі. На городі садіть пасльонові культури.

30 ВЕРЕСНЯ Вдалиний час для щеплення, окулірування, заготівлі живців для щеплень, вкорінення живців, обрізки дерев і чагарників, прищипки. Закладайте органіку в компостну яму. Збирайте врожай

наземних плодів: квасолі, гороху, помідорів, огірків, перців, кабачків, патисонів, баклажанів.

1 ЖОВТНЯ Можна зайнятися санітарною обрізкою порослі і сухих гілок. Проріджуйте і окучіть сходи в теплиці, видаляйте непотрібні полуничні вуса. Варто зібрати дозрілі насіння рослин, в тому числі коренеплідних і лікарських.

2 ЖОВТНЯ В повний місяць розпушувати землю, можна укладати мульчу, проріджувати сходи, полоти, проводити обробку від захворювань і шкідливих комах. Обрізати непотрібні вуса у суніці. У цей день не варто що-небудь сіяти.

3 ЖОВТНЯ Збирайте врожай, обробляйте рослини від хвороб і шкідників, займіться санітарною обрізкою сухих гілок і вирізкою порослі. Рихліть землю на тих клумбах, де ще щось росте. Обрізайте непотрібні вуса у суніці.

4 ЖОВТНЯ Можна готувати насіння до посіву в захищений ґрунт: замочування і пророщування. Висаджуйте озимий часник, цибулю, закладайте коренеплоди і картоплю на зберігання, кольорову капусту - для дорощування в темному приміщенні.

ЗОРЯ

Директор ТОВ "Редакція газети "Зоря" О.А.ПАСІЧНИК

НАША АДРЕСА: 84406, м. Лиман, вул. Незалежності, 42
НАШІ РЕКВІЗИТИ: Рахунок № UA16322669000026007300573653 МФО 322669
ЄДРПОУ 02472134 Головне управління по місту Києву, та Київській області АТ «Ощадбанк»

Засновник і видавець —
ТОВ "Редакція газети
"Зоря"

Свідчення про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія ХК №3415-1042 ПР, видає Головним територіальним управлінням юстиції у Донецькій області.

Телефон +38095-890-00-16 Електронна пошта: apasechnikred@gmail.com

Редакція не несе відповідальності за зміст вміщених оголошень. * Автори відповідають за точність наведених в їх матеріалах фактів. * Думки авторів не обов'язково співпадають з точкою зору редакції. * Гонорар виплачується за матеріали, написані на замовлення. * Літсування ведеться лише на сторінках газети. * Лістине рецензуються і не повертаються. * ©-матеріал друкуються на правах реклами.

Газета набрана і зверстана в комп'ютерному центрі «Зорі», віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ» з адресою: м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.

Друк - офсетний. Обсяг - 1 ум. аркуш. Індекс 04073. ТИРАЖ - 2200 екз.